

D V O R V E L I K I T A B O R
Desinić, 2023.

L I K O V N I N A T J E Č A J

LEGENDA O VERONIKI DESINIĆKOJ

Muzej **Dvor Veliki Tabor** poziva sve zainteresirane, djecu vrtičke i osnovnoškolske dobi, na suradnju i sudjelovanje na likovnom natječaju „**LEGENDA O VERONIKI DESINIĆKOJ**“ .

Usmena predaja o Veroniki Desinićkoj registrirana je kao nematerijalno kulturno dobro i upisana u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske. Tema ovogodišnjeg likovnog natječaja jest:

Veronika i Fridrik – samo se srcem dobro vidi!

Pozivamo djecu da svoje likovne radove inspirirane ovom usmenom predajom pošalju do 15.09. 2023. na adresu : DVOR VELIKI TABOR, Hum Košnički 1, 49216 DESINIĆ, s naznakom za „Za likovni natječaj“.

Najuspješniji radovi biti će objavljeni i nagrađeni u listopadu 2023. uoči godišnjice smrti Veronike Desinićke.

Likovni rad može biti izveden u bilo kojoj crtačkoj ili slikarskoj tehnici na formatu papira A3 ili A4.

Uz rad, potrebno je priložiti osnovne podatke o autoru djela: ime i prezime, datum rođenja, mjesto i adresa prebivališta, ime osnovne škole ili dječjeg vrtića, razred i kontakt (broj telefona ili e-mail adresa), ime i prezime učiteljice/učitelja

Za sve dodatne informacije kontaktirajte nas putem e-mail adrese: nadica.jagarcec@mhz.hr ili na broj mobitela: 098 905 92 01.

Tekst Legende o Veroniki Desinićkoj

Nekada davno ovim je prostorima vladao moćan ban grof Herman II. Celjski. Njegov mladi sin Fridrik, jašući očevim posjedima, zagledao se u nježnu zlatokosu ljepoticu Veroniku. Između Veronike i Fridrika buknuła je uzajamna ljubav koja nije bila po volji grofu Hermanu. Unatoč njegovom protivljenju Fridrik i Veronika pobjegli su u grad Fridrihtajm, u blizini Kočevja u Sloveniji gdje su se potajno vjenčali. Kada je grof Herman II. Celjski, doznao za njihovo vjenčanje, poslao je vojsku s nalogom da ih uhvate. Veroniki je Fridrik pomogao te je ona pobjegla iz grada a njega su očevi vojnici uhvatili i zatvorili u celjsku kulu. Tu je bio zatvoren preko četiri godine. Nakon nekog vremena Hermanovi vojnici uhvatili su Veroniku i zatvorili je u Velikom Taboru. Grof Herman je nesretnu Veroniku optužio da je vještica koja je zavela njegovoga sina. Organizirano je suđenje koje je trajalo puna dva dana. U predvečerje drugog dana suci su izjavili: „Gospodine bane! Na ovoj djevojci nema nikakve krivice a kamoli zločina. Jedino što gaji veliku ljubav prema vašem sinu Fridriku. No, presvijetli bane, ljubav nikada nije bila grijeh a kamoli zločin. Ljubav je jedna od najljepših ljudskih vrlina! Time je naš posao, presvijetli bane, završen.“ Unatoč presudi, grof Herman izdao je nalog kaštelanu da ubiju Veroniku. U dvorištu Velikog Tabora postavili su drvenu posudu punu vode i u njoj utopili Veroniku. Njeno mrtvo tijelo uzidali su u zid koji spaja peterokutnu kulu s ulazom u dvorac. Čak se i danas, osobito u dugim zimskim noćima, u Velikom Taboru uz zavijanje vjetra čuje jecanje nesretne Veronike .